

ačkoliv základního zákonného předpokladu pro ni, t. j. služ. poměru, resp. smlouvy služební, mezi Š. a stěžující si bankou, tu není.

Č. 9145.

Samospráva obecná. — Pokračovanie administratívne (Slovensko): O podmienkách pre udelenie súhlasu okr. úradu podľa čl. IX, 2 zák. č. 123/23 o prípustnosti exekucie proti obci.

(Nález zo dňa 25. marca 1931 č. 3023).

Vec: Firma »T-ský úverný ústav« v T. proti zemskému úradu v Bratislave o vydanie prehlásenia o prípustnosti zaspokojúcej exekucie proti obci.

Výrok: Sťažnosť zamietajú ako bezdôvodná.

Dôvody: Podaním de pres. 12. marca 1928 domáhala sa sťažujúca si firma u okr. úradu v Tornale udelenie súhlasu podľa čl. 2 článku XI. zák. č. 123/23 k povoleniu zaspokojúcej exekucie proti obci H. po výšku pravoplatným súdnym rozsudkom prisúdeným 30.836 Kč 50 h istiny a príslušnosti so zabavením polovice dľa zákona na maximum zvýšiť žiadaných obecných prirážok a so zabráním obecnej dávky z prírastku hodnoty nemovitosti a iných obecných dávok. — Okresný úrad v Tornale rozhodnutím zo dňa 15. marca 1928 túto žiadosť sťažujúcej si firmy zamietol. — V odvolaní z tohoto rozhodnutia žiadala sťažujúca si firma ono rozhodnutie zrušiť jedine len preto, že intenciou článku XI č. 2 cit. zák. 123/23 nie je hájenie obcí v príčine požiadavok proti nim prisúdených v tom smysle, aby boli ony čo dlžník zpod povinnosti platenia oslobodené, a že preto správne úrady nemajú znemožniť dobytie takýchto prisúdených požiadavok, ale dbať toho, aby sa veriteľovi jeho požiadavka dostala. Napadnutým rozhodnutím zamietol žal. úrad odvolanie sťažujúcej si firmy a schválil rozhodnutie úradu I. stolice s tým dodatkom, že obec H. je povinná starať sa o to, aby požiadavka veriteľa pomocou obecných rozpočtov zaokrytá bola podľa obťažiteľnosti daň platiaceho obecnstva, na každý pád ale tak, aby v rozpočte o príslušných úrokoch a úmorovacej čiastke bolo postarané až do úplného vyrovnania požiadavky. — — —

O sťažnosti do tohoto rozhodnutia uvažoval nss takto:

Sťažnosť vytýka napadnutému rozhodnutiu, že ono je — pretože znemožňuje sťažujúcej si firme proti zmienenej obci súdne vymáhanie súdom prisúdenej svojej požiadavky — protizákonné, lebo ustanovenie čl. XI č. 2 zák. č. 123/23, o ktoré žal. úrad oprel svoje zamietavé stanovisko, nemá intenciu tu, aby obec sprostvovalo platenia dlžôb, a aby pomocou adm. úradov znemožňovalo veriteľom obcí dobytie svojich súdom proti obciam pravoplatne prisúdených požiadavok.

Túto námietku sťažnosti však — ktorou sa vytýka nezákonnosť napadnutého rozhodnutia jedine len preto, že žal. úrad nesprávnym výkladom ustanovenia článku XI č. 2 zák. č. 123/23 vôbec znemožnil sťa-

žujúcej si firme vymoženie jej proti obci H. pravoplatným súdnym rozsudkom prisúdenej požiadavky a tým sprostil obec tú od zaplatenia tejto svojej dlžoby — uznal nss bezdôvodnou.

Ako je to patrné z obsahu napadnutého rozhodnutia, žal. úrad v postupe inštančnom dovolávaním sa ustanovenia čl. XI č. 2 zák. č. 123/23 odoprel udeliť súhlas k povoleniu zaspokojúcej exekucie proti zmienenej obci, — ktorú exekúciu mienila sťažujúca si firma previesť na obecné prirážky a obecné dávky za účelom zaspokojenia svojej prisúdenej požiadavky — z toho dôvodu, že fin. stav obce H. je tak biedny, že keď by sa zabavily i tie jej malé zdroje príjmové, ktoré doteraz má, znamenalo by to úplnú hmotnú zkrachu obce. Sťažnosť však neformuluje žiadnych sťažných bodov proti tomu, že by žal. úrad dovolávaním sa ustanovenia č. 2 článku XI zák. č. 123/23 v základe tohoto dôvodu nebol býval oprávnený odoprieť udelenie súhlasu k povoleniu zmienenej zaspokojúcej exekucie. Za tohoto stavu veci ostáva tedy tento výrok napadnutého rozhodnutia nedotknutým.

Avšak podľa obsahu napadnutého rozhodnutia žal. úrad schválil zamietavé rozhodnutie inštancie prvej s tým dodatkom, že obec H. je povinná starať sa o to, aby požiadavka veriteľa pomocou obecných rozpočtov zaokrytá bola podľa obťažiteľnosti daň platiaceho obecnstva, na každý pád ale tak, aby v rozpočte o príslušných úrokoch a umorovacej čiastke bolo postarané až do úplného vyrovnania požiadavky.

Vytýka-li tedy sťažnosť vo svrchu uvedenej námietke jedine len to, že vraj žalovaný úrad napadnutým rozhodnutím znemožnil vôbec sťažujúcej si firme vymoženie svojej požiadavky proti menovanej obci pravoplatným súdnym rozsudkom prisúdenej a že tým vraj sprostil obec tu zaplatenia tejto dlžoby, javí sa táto námietka ako odporujúca obsahu napadnutého rozhodnutia bezdôvodnou. Že by bolo v príčine vymoženia zmienenej požiadavky sťažujúcej si firmy žal. úradom — vo zmienenom dodatku — učinené svrchu uvedené opatrenie nesprávne a protizákonne, to sťažnosť nevytýka.

Č. 9146.

Stavební právo (Morava): I. Okolnost, že stavebník provedl stavbu bez povolení a proti zákazu, není sama o sobě překážkou udělení stav. konsensu. — II. Sousedé nemají všeobecného nároku na to, aby jim stavbou na sousedním pozemku nebyl odnímán vzduch a světlo; nárok takový může býti vyvozován jen ze zvláštních ustanovení stav. řádu; takovým není předpis § 78 stav. ř. mor.

(Nález ze dne 25. března 1931 č. 4698).

Prejudikatura: Boh. A 1508/22.

Věc: Josefa H. v B. proti moravskému zemskému výboru v Brně o stavební povolení.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.